

„Kongen“, der skal stadfæste en lignende Plan; endelig tilfødt, hvor der tales om, at de Grunde, som „afhændes“ af Communen, skulle være visse Regler undergivne, hvor der tilføjes, at det Samme ogsaa skal gjælde om de Grunde, som Communen selv maatte anvende. Men disse Punkter har Udvalget ikke anseet det for nødvendigt at rette ved anden Behandling, idet vi ikke have ønsket at gjøre den Forhandling, som skal føres her idag, mere uklar og indviklet, end det var absolut nødvendigt; vi have derfor besluttet at opsætte disse Endringer til 3die Behandling. Men jeg maa tilstaae, at dersom Udvalget havde kunnet forudsæe, at der vilde fremkomme de Endringsforslag, der nu ere stillede af de ærede Medlemmer for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) og Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe), vilde Hensynet til ikke at gjøre denne Forhandling uklar ikke med Føie have kunnet afholde os fra at stille disse Endringer; thi det, som vi ønskede at undgaae, er nu desværre skeet. Jeg skal, hvad disse Endringsforslag angaaer, af hvilke Udvalget kun er istand til at tiltræde et ganske enkelt, foreløbigt indskrænke mig til den Yttring, at jeg vil afvente de Bemærkninger, som maatte fremkomme fra de forskjellige Forslagsstillere, og jeg skal da søge at vise, at intet af disse Endringsforslag egner sig til at vedtages, saafremt Thinget i det Hele billiger det Standpunkt, paa hvilket Udvalgets Fleertal har stillet sig. Ligeledes skal jeg med Hensyn til et Mindretal i Udvalget, den ærede Rigsdagsmand for Mariager (Jacob Jensen) og de Forslag, som han har stillet, afvente, hvad han har at udtale, forinden jeg udvikler, hvad det er, som fra Udvalgets Fleertals Standpunkt gjør det utilraadeligt at vedtage dem.

Jacob Jensen: Jeg har ikke kunnet slutte mig til Regjeringens Forslag om Demarcationsagen og ikke heller til Udvalgets Fleertals Forslag; jeg har derfor været bispjlet til at fremsætte et Mindretalsforslag, som i Særbeleshed gaaer ud paa, deels at den Deel af Fæstningen fra Østerport til Kallebodstrand, som Regjeringens Forslag har udpeget at skulle nedlægges, bliver nedlagt, og deels at Demar-

cationsindskrænkningen, der hviler paa Terrainet mellem det Fæstningsstykke, der skal nedlægges og Demarcationslinien, skal opgives, og endvidere, at det frigjorte Terrain, forsaavidt det tilhører Staten, skal henlægges under Finantsministeriet som en Domaine. Med Hensyn til Fæstningsværkeres Nedlæggelse er jeg saaledes i god Forstaaelse med Regjeringens Forslag, som siger i sin første Paragraph: „Kjøbenhavn's Fæstningsværker paa Sjælland nedlægges som saadanne, forsaavidt angaaer Strækningen fra Østerport til Kallebodstrand.“, og i Motiverne ansøres Grunden derfor, nemlig fordi de ere unyttige i militair Henseende. Denne Fæstningsstrækning er desuden factiff præjudiceret ved, at der er skeet Gjennegravninger og Sløisninger og opsørt en Deel grundmurede Bygninger mellem Fæstningen og Demarcationslinien, stridende mod Lovgivningen med Hensyn til Servitutbestemmelsen. Jeg tør derfor antage, at Fleertallet af det høie Thing vil samstemme med mig i, at det er rigtigt, at dette Fæstningsstykke nedlægges. Jeg kommer da til den Slutning, at der, hvor en Marsag ophører, maa Virkningen ogsaa falde bort. Demarcationsindskrænkningen er foreskrevet ved Placat af 13de October 1824 i dennes § 3, hvor det siges: deels at vedkommende Grundeiere kun maae bygge efter een Plan, og deels at disse Bygninger, i Tilfælde af Byens Beleiring, skulle nedbrydes af Grundeierne og Materialet bortføres. Demarcationsindskrænkningen bestod altsaa hovedsagelig deri, at Regjeringen har villet tilføre sig Veie for dens Angler imod Tjenden i Tilfælde af, at Staden blev beleiret, og at Tjenden ikke skulde finde Skulesteder imellem Fæstningen og Demarcationslinien. Naar man nu tager Fæstningen bort, som man allerede har taget Kanonerne bort, bestaaer altsaa Servituten, den Ret, der er givet Regjeringen ved den anførte Lov til at lægge Vaand paa disse Grundeiere, deri, at man maa styde med Kanoner, man ikke har, fra en Fæstning, der ikke er til, og denne Ret bliver altsaa, som det ærede Mindretal, der idag er Ordsfører for Fleertallet, siger, en meget lustig Ting, som man ikke kan faae fat paa. Jeg kan ikke faae fat paa den saaledes, at jeg kan beregne dens Værdi i Penge, og heller ikke saa-